

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XXVIII. Confirmatio Decreti Clementis IX. super unionis dissolutione
Congregationum Eremitarum Camaldulensium, Montis Coronæ, & aliarum
nationum cum comminatione pœnæ, & censurarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XXVII.

Declaratio circa jus conferendi habitum Tertii Ordinis S. Francisci competens tantum Fratribus ejusdem Tertii Ordinis nationis Gallicanæ, & Cappucinis ejusdem Nationis excludens.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Tertii Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ, quod licet Congregatio Venerab. Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, in controversia inter ipsos exponentes ex una, ac dilectos pariter filios Fratres Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Cappucinatorum nuncupatorum in Regno Galliarum degentes ex altera partibus, circa jus conferendi habitum Tertii Ordinis Sancti Francisci utriusque sexus personis secularibus, easque dirigendi vertente, die 13. Martii proximè præteriti, partibus pluries auditis decrevisset, ut Fratres Cappucini præfati ab hujusmodi habitus collatione, & directione penitus abtinerent, nihilominus dilecto etiam filio Procuratore Generali dicti Ordinis Fratrum Cappucinatorum conquirente, se in iuribus suis sufficienter auditum non fuisse, eadem Cardinalium Congregatio die 20. ejusdem mensis mandavit ab expeditione sui decreti hujusmodi superfederi, utque dictus Procurator Generalis qualdam provisionales in simili forma Brevis Litteras, quas à recol. mem. Clemente Papa IX. Prædecessore Nostro ad præfati Ordinis Fratrum Minorum Cappucinatorum favorem emanasse asserbat, partibus communicaret.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Procurator Generalis id non præsterit, nihilque habeat quod pluries, & in diversis contradictoriis tam coram præfata, quam coram altera nempe Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Cons. Tridentini Interpretum Congregationibus non fuerit aliàs à dd. Fratribus Cappucinis productum; & propterea dicti Exponentes, ut hujusmodi controversiæ jam toties, & tam solemniter decisa, & novissimè coram primodicta Cardinalium Congregatione ter expositæ, finis tandem imponatur, ac alia quinque Decreta à præfatis duabus Cardinalium Congregat. respectivè contra præfatos Fratres Cappucinos emanata, nec non desuper expeditæ pariter in forma Brevis Litteræ Apostolicæ observentur, opportunè sibi in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri summo perè desiderent.

Decretum.

§. 2. Nos specialem ipsi exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus

quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui partibus auditis in Decreto aliàs, videlicet dicta die 13. Maji proximè præteriti edito persistendum esse censuerunt, consilio, præfatis Fratribus Minoribus Cappucinis nuncupatis, ne in posterum in admittendis mulieribus ad habitum Tertii Ordinis S. Francisci, sive in ipsi dirigendis se ingerant auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicens, ac prædictis Fratribus Cappucinis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

§. 3. Decernentes easdem præfatas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indulgiis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis illorum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præsentium effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmatio Decreti Clementis IX. super unionis dissolutione Congregationum Eremitarum Camaldulensium, Montis Coronæ, & aliarum nationum cum comminatione pœnæ, & censurarum.

XXVIII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD pastoralis dignitatis fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabiles divinæ bonitatis divitias evecti, ea quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri stabilindæ inter religiosos viros à seculi turbis segregatos, & Altissimi obsequiis sub laudabili strictioris observantiæ instituto adductos tranquillitatis studio, sapienter disposita esse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactius Apostolici præsidii nostri patrocinio libenter corroboramus, illisque ne temerario cuiusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Alias siquidem cum inter Eremitas Camaldulenses Nationis Etruriæ sub nomine Congregationis Eremi Sacræ ex una, ac Nationum

1672.
Controver-
siae inter
Congregat.
Eremitarum
nationum.

Status Nostri Ecclesiastici, Domini Veneti, Regni Neapolis, Poloniae, & Germaniae sub nomine Congregationis Montis Coronae respectivè militantes ex altera, necnon illos Nationis Pedemontanae ex alia partibus variae controversiae exortae, & suscitatae fuissent, fel. record. Clemens Papa IX. Praedecessor Noster motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicae potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremitae Camaldulensium Etruriae, sive Provinciae Aretinae, ac Congregationis Montis Coronae, earumque respectivè Eremitarum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum regularium invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem dudum à rec. mem. Urbano PP. VIII. praedecessore pariter Nostro factas, necnon aliam unionem, sive incorporationem Eremitae Camaldulensium prope Taurinum sitae, una cum aliis Eremitis, domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus ad praefatam Congreg. Camald. Montis Coronae pridem factam, & ab eodem Urbano praedecessore confirmatam revocavit, dissolvit, irritavit, & annullavit, ac Nationes praefatas ab invicem separavit, easque ad formam regiminis, quo ante uniones respectivè gubernabantur, reduxit, & alias prout uberius continetur in ipsis Clementis Praedecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor dd. Litterarum Clementis IX.

§. 2. Clemens Papa IX. ad perpetuam rei memoriam. Illius, qui charitas est, & Deus pacis, vices, licet immeriti gerentes in terris ad ea peculiare vigilantiae Nostrae curas libenter convertimus, per quae religiosae Christianitatis, qui abnegantes semetipsos divinis obsequiis sese sub suavi arctioris, atque severioris disciplinae jugo devoverunt, quieti consulatur, prout matura deliberatione adhibita salubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Praedecessor Noster, certis tunc expressis causis adductus Eremitum Camaldulensium Etruriae, sive Provinciae Aretinae, ac Congregationem Montis Coronae Ordinis Camaldulensis, earumque respectivè Eremitas, Monasteria, membra, & alia loca Regularia ab eis dependentia invicem perpetuò univit, annexit, & incorporavit, ac ex eis omnibus sic unitis, annexis, & incorporatis unicam dumtaxat Congregat. non amplius Montis Coronae, sed Eremitarum Camaldulensium de caetero nuncupandam, cujus caput esset praefata Eremita Camaldulensis Etruriae, similiter perpetuò erexit, & instituit. Ac insuper idem Urbanus Praedecessor unionem, & incorporationem Eremitae Camaldulensis in Montibus prope Civitatem Taurin. sitae una cum aliis Eremitis, & domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus praefatae Congregationi Camaldulens. Montis Coronae sub certis tunc expressis conditionibus factas auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in binis ipsis Urbani Praedecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis die 8. Octobris 1634. & die 8. Augusti 1635. respectivè expeditis, quarum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Narratio Brevis Urb. VIII.

§. 3. Cum autem (sicut accepimus) subinde inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses illos nimirum nationis Etruriae, qui militant sub nomine Congregationis Eremitae Sacrae ex una, & illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Domini Veneti, Regni Neapolis, Polo-

niae, & Germaniae, qui olim militabant sub nomine Congregationis Montis Coronae ex altera, ac illos Nationis Pedemontanae ex alia respectivè partibus, variae differentiae, ac controversiae exortae, & suscitatae fuerint: Nos pro commissa Nobis caelitus pastoralis officii cura opportuno hujusmodi dissidiis remedium adhibere, & fraternae charitatis amonitatem inter Eremitas praefatos quantum cum Domino possumus restituere atque firmiter solidare cupientes, de Ven. Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, qui controversias, & differentias praefatas ex commissione rec. mem. Alexandri Papae VII. Praedecessoris pariter Nostri, mature, ac diligenter examinarunt, & perpenderunt, consilio: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremitae Camaldulens. Etruriae, sive Provinciae Aretinae, ac Congregationis Montis Coronae earumque respectivè Eremitarum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium praepositorum invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem à memorato Urbano Praedecessore factas, necnon alteram unionem, sive incorporationem Eremitae Camaldulens. in Montibus prope Taurinum sitae una cum aliis Eremitis, domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus ad praefatam Congregationem Camaldulens. Montis Coronae factam, & ab eodem Urbano Praedecessore confirmatam, ut praefertur, & prout illas respectivè concernunt emanatas desuper ipsius Urbani Praedecessoris Litteras praefatas ex nunc tenore praesentium revocamus, dissolvimus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac ex nunc revocatas, dissolutas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu vacuas esse, & fore, decernimus & declaramus, necnon nationes praefatas ab invicem separamus, easque ad formam regiminis, quomodo ante uniones hujusmodi respectivè gubernabantur reducimus.

§. 4. Praeterea dilecto filio Nostro Petro ejusdem S. R. E. Cardinali Vidono nuncupato Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per eandem praesentes motu pari committimus, & mandamus, ut cuilibet ex dictis Nationibus leges, & consuetudines antiquas ex laudabili earum instituto auctoritate Nostra Apostolica statuatur, exacteque observari faciat, jus unicuique tribuat, causas, & lites decidat, & terminet, caeteraque faciat, quae ad majorem Dei cultum, & gloriam, ac dictarum Nationum tranquillitatem conducere arbitrat: Nos enim ipsi Petro Cardinali, & Protectori quancumque necessariam, & opportunam ad praemissa facultatem harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tribuimus, & impartimur.

§. 5. Decernentes easdem praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod Eremitae praefati, & alii quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam si cujusvis status, Ordinis, conditionis, praeminentiae, & dignitatis, aut alias specialis, & individua mentione digni existant, illis non consenserint, seu ad ea citati, vocati, & auditi, aut causae propter quas ipsae praesentes emanaverint adductae, verificatae, & justificatae non fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata

1672.
Controver-
siae exortae.

Facultas Protectoris super litteris & constitutionibus.

causa,

causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retrahari, ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iurare posse, sed ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 6. Non obstantibus præfatis Urbani Prædecessoris Litteris, ac quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictarum Eremorum, & Congregationum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis etiam eisdem Eremis, & Congregationibus, earumque personis quibusvis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibusvis.

§. 7. Volumus autem ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Octobris 1667. Pontificatus Nostris anno primo.

§. 8. Cum autem (sicut pariter accepimus) nonnulli Eremitæ Nationum prædictarum novas uniones ipsarum Nationum procurare, ac ad eum effectum subscriptiones quorundam simplicium Eremitarum dictæ Congregationis Montis Coronæ emendicare moliantur, non sine notabili observantiæ regularis detrimento, ac recidivarum inquietudinum, atque perturbationum periculo. Nos ejusmodi malis ansam maturè præcidere, ac Religiosæ Eremitarum præfatarum tranquillitati quantum cum Domino possumus consulere cupientes, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, præinsertas Clementis Prædecessoris Litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus: Ac omnibus, & singulis memoratarum Congregationum, seu trium Nationum Eremitis, tam subditis, quam Superioribus etiam Majoratus officio fungentibus, seu alias quocunque gradu, dignitate, officio, vel præminentia præditis nunc, & pro tempore existentibus, ne de cætero de nova Congregationum seu Nationum præfatarum unione, seu incorporatione, sine nova unius Congregationis ex illis erectione, & institutione per se, vel alium seu alios verbo, vel scripto, seu alias quomodocunque & qualitercunque, sive directè, sive indirectè sub quocunque etiam charitatis prætextu, colore, vel ingenio tractare, ulloque tractatus forsitan inceptos continuare, aut novos inire, sive quovis modo tractantibus consentire audeant quomodolibet, seu præsumant, sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, nec non officiorum quorumcunque per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælibet in posterum obtinenda inhabilitatis pœnis per contrascentes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, à quibus absolutionem, seu adversus illas rehabilitationem nemo præter Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, (nisi in mortis articulo constitutus quoad excommunicationem hujusmodi dumtaxat) concedere valeat, tenore præsentium districtè prohibemus, & interdiciamus; Laicos verò seu Conversos Eremitas dictarum Nationum respectivè, qui præsentis prohibitioni contraverint, præter, & ultra excommunicationem præfatam etiam pœna reclusionis in carcere ad decennium puniri, & castigari volumus.

§. 9. Decernentes easdem præsentis, & præinsertas Litteras semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti seu se iurare ullo modo unquam posse; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non

Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore existentes, sublata pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinfertis Clementis Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Cæterum volumus pariter, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XXIX. Jubilæum universale, ad implorandam divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA X.

Universis & singulis præsentis Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ Jubilei.

Inter gravissimas, multiplicisque curas, quibus ex sacrosancti Apostolatus humilitati, atque infirmitati Nostræ divinitus crediti munere assidue urgemur, illa animum Nostrum acrius, vehementiusque angit, & lancinat sollicitudo, quam de florentissimi olim Polonia Regni rebus formidabili Turcarum potentia, atque immanitate summum in discrimen adductis corde jugiter versamus. Quis enim aliquo honoris Dei zelo, atque pietatis sensu præditus in luctuosam tam potentis, tantaque rerum pro Christiana religione fortiter gestarum gloria longè, latèque fulgentis Regni faciem mentis oculos absque lacrymis conjicere possit? Quis ad gravissima, quæ universæ Christianæ Reipublicæ imminent pericula, non expavecat? Expugnata siquidem nuper Camencia, quæ infensissimorum Christiani nominis hostium impetus non semel cohibuerat, atque fregerat, immitis Turcarum Tyrannus, eo successu inflatus, pro inexplebili, qua flagrat, dominandi, imperique sui pomæria proferendi libidine, victorica arma quæcumque circumferre, Arces, Oppida, Civitates, & Provincias debellare, populos servitute opprimere, & miserandam in captivitatem abducere, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem vi, terrore, dolo, omnique conatu in agro Dei viventis plantare non cessat, totamque Rempublicam Christianam clade involvere molitur. Verùm exclamare licet cum Propheta: quis dedit in direptionem Jacob, & Israel vastantibus, nonne Dominus, cui peccavimus? Ita est planè, longanimum Dei patientiam proriant hominum flagitia, ejusque vindictam accersunt: nam ut subjungit idem Propheta, Noluerunt in viis ejus ambulare, nec audiverunt legem ejus, & effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum. Sed qui pius est, misericors, & clemens, patiens, & multæ miserationis, qui non vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, effundet in nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, illasque

Hanc calamitatem refert ad flagitia hominum.

dignis pœnitentiæ fructibus expiare satagentes, offeramus ei cordis contriti holocausta, & orationes Nostras jejuniorum, atque elemosynarum viribus roboratas, tanquam incensum super altare ejus adoleamus in odorem suavitatis.

§. 1. Hoc itaque unanimi charitatis fervore agamus omnes, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis concorditer invocemus, ut Dominator exercituum qui conterit bella ab initio, erigat brachium suum sicut ab initio, & allidat virtutem inimicorum Nostrorum virtute sua. Et qui facit pacem in sublimibus, ille fideles suos fortiter vinciat concordie nexu, & induat fortitudine, quæ de celo est, ut hostes Nostros, qui in multitudine contumaci, & superbia venientes hæreditatem Dei Nostri delere satagunt, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipent, & disperdant, atque à Christianorum cervicibus longè repellant, quæ ut fructuosius, majorique spiritus ardore peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ, omnium matris, & magistræ more cælestium gratiarum thesauros, quorum dispensationem Nobis commisit Deus in præsentibus necessitatibus aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

§. 2. Igitur ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles tam in Alma Urbe Nostra, quam extra eam ubicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & hortamur ad infrascripta devotè peragendum, ac ad Deum Salvatorem Nostrum toto corde orandum, ut per viscera misericordiæ suæ religionem Christianam, fidemque Catholicam tueri, & protegere, nefariorumque illius hostium Turcarum impetus reprimere, vires conterere, & consilia dissipare, Polonorum animos dissidiis distractos reconciliare, ac in pristina charitatis, atque unionis compagem restituere, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, & firmiter solidare, eorumque vires, & consilia ad tutelam Christiani nominis, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem unire, augere, firmisque prædiis munire, ac piis omnium Nostrorum laboribus, atque conatibus felices successus largiri dignetur.

§. 3. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, & illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in alma Urbe Nostra degentibus, qui solempni processioni, quam aliqua die proximè venturæ hebdomadæ ab Ecclesia S. Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam S. Stanislai nationis Polonorum de eadem Urbe, una cum venerabilibus fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælati quoque, & Officialibus ejusdem Curie, universonum Clero, & populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesiam, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Do-

Decernit nostris orationibus cœlestem Thesaurum Indulgentiarum aperire.

Monet fideles ad orandum.

Requisita ad Jubilæum pro existentibus in Urbe.

minica